

То избра една комисия специално натоварена да състави списъка на конфискованитѣ прѣдмѣти, които иматъ какво годѣ интересно значение. По тоя начинъ музеитѣ и библиотекитѣ въ Парижъ и въ департаментитѣ се обогатиха отъ затворенитѣ манастири и изоставенитѣ замъци. Шампионе остана вѣренъ на тие традиции, когато, като бѣ пратенъ въ Италия за да основе тамъ република, той се погрижи за Помпея и даде първия потикъ за раскопаванията, които раскриха тоя старъ градъ за съвременния свѣтъ.

Въ най-голѣмитѣ си финансови мжчноти, Конвента намѣри възможность да ассигнува за художницитѣ, ученитѣ и литераторитѣ една сума отъ 605,500 франка. Людовикъ XIV, въ най-блѣскавитѣ си дѣе, не харчеше повече отъ 112,000 хиляди ливра. Ние вече помѣнахме за узаконението на литературната собственность, чрѣзъ закона отъ 19 юний 1793 година, което бѣ признаването *правата на гения*, споредъ думитѣ на Лаканалъ.

Ние не помѣнуваме въ обзора си за учрежденията на народното образование, основани отъ революцията за *Народния институтъ*, защото той не получи характеръ на учебно заведение, който искаха да му дадѣтъ Талейранъ и Кондорсе.

Въ постановлението, съ което се той уреждаше бѣше му посочена задачата: „да усвършенствува науката и искусствата и да ржководи работитѣ, които иматъ за цѣль обществената полза и славата на Републиката“. По тоя начинъ института замѣняваше само прѣжнитѣ академии, но прѣимуществата му прѣдъ разбитевитѣ корпорации на първообразътъ му бѣше, че той свързваше въ една обща енциклопедическа мисль различнитѣ клонове на умствената дѣятелность. „Това ще е донѣидѣ си учения свѣтъ въ съкратенъ видъ“, пишеше Дону. Института се образуваше отъ 144 членове, распределени на три отдѣления: физико-математическо, нравствено и политическо, и на литературно и